

Univerzita Palackého
v Olomouci

Vážený pan
Prof. RNDr. Tomáš Opatrný, Dr.

e-mail: opatrny@optics.upol.cz

V Olomouci 6. ledna 2020

č. j.: UPOL-1194/9180-2020
sp. zn.: PR 1017/2019

ROZHODNUTÍ

Univerzita Palackého v Olomouci jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), rozhodla o žádosti o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. takto:

Žádost žadatele prof. RNDr. Tomáše Opatrného, Dr., nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED] '79 00, Olomouc (dále jen „žadatel“) o poskytnutí informace, která byla povinnému subjektu doručena na adresu elektronické podatelny dne 5. 12. 2019 se v souladu s § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. v celém rozsahu, a to konkrétně co do poskytnutí následujících informací:

- 1) hrubá data k Fig. 2 z článku Tuček et al., Air-stable superparamagnetic metal nanoparticles entrapped in graphene oxide matrix, Nature Communications 7, Article number: 12879 (2016) včetně Mössbauerovských spekter při 50 K a 5 K, která pocházejí z původních měření a sloužily k přípravě obrázků uvedeného článku, a to z důvodu faktické nemožnosti s jistotou ověřit, zda povinný subjekt požadovanou informací disponuje či nikoliv;
- 2) hrubá data z Mössbauerovských experimentů (včetně supplementary information) v podobě, v jaké je prof. Zbořil předal vedení UP na základě žádosti děkana PřF, publikovaných v následujících článcích:

Magnetic gold nanocatalyst (nanocat-Fe-Au): catalytic applications for the oxidative esterification and hydrogen transfer reactions Gawande, Manoj B.; Rathi, Anuj K.; Tuček, Jiří; et al. GREEN CHEMISTRY Volume: 16 Issue: 9 Pages: 4137-4143 Published: SEP 2014,

Univerzita Palackého
v Olomouci

Ferrate(VI)-Prompted Removal of Metals in Aqueous Media: Mechanistic Delineation of Enhanced Efficiency via Metal Entrenchment in Magnetic Oxides Prucek, Robert; Tucek, Jiri; Kolarik, Jan; et al. ENVIRONMENTAL SCIENCE & TECHNOLOGY Volume: 49 Issue: 4 Pages: 2319-2327,

Remarkable efficiency of phosphate removal: Ferrate(VI)-induced in situ sorption on core-shell nanoparticles Kralchevska, Radina P.; Prucek, Robert; Kolarik, Jan; et al. WATER RESEARCH Volume: 103 Pages: 83-91 Published: OCT 15 2016,

Magnetic ZSM-5 zeolite: a selective catalyst for the valorization of furfuryl alcohol to gamma-valerolactone, alkyl levulinates or levulinic acid Lima, Thiago M.; Lima, Carolina G. S.; Rathi, Anuj K.; et al. GREEN CHEMISTRY Volume: 18 Issue: 20 Pages: 5586-5593 Published: 2016,

Iron-Oxide-Supported Ultrasmall ZnO Nanoparticles: Applications for Transesterification, Amidation, and O-Acylation Reactions Gade, Vilas B.; Rathi, Anuj K.; Bhalekar, Sujit B.; et al. ACS SUSTAINABLE CHEMISTRY & ENGINEERING Volume: 5 Issue: 4 Pages: 3314-3320 Published: APR 2017,

Zero-Valent Iron Nanoparticles Reduce Arsenites and Arsenates to As(0) Firmly Embedded in Core-Shell Superstructure: Challenging Strategy of Arsenic Treatment under Anoxic Conditions Tucek, Jiri; Prucek, Robert; Kolarik, Jan; et al. ACS SUSTAINABLE CHEMISTRY & ENGINEERING Volume: 5 Issue: 4 Pages: 3027-3038 Published: APR 2017,

Impact of inorganic ions and natural organic matter on arsenates removal by ferrate(VI): Understanding a complex effect of phosphates ions Kolarik, Jan; Prucek, Robert; Tucek, Jiri; et al. WATER RESEARCH Volume: 141 Pages: 357-365 Published: SEP 15 2018,

a to z důvodů faktické nemožnosti s jistotou ověřit, zda povinný subjekt požadovanou informací disponuje či nikoliv;

- 3) dodání software využitého k filtrování šumu ve článku Tuček et al., Nature Comm., 2016, který prof. Zbořil předal vedení UP na základě žádosti děkana PřF, a to v souladu s § 3 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.;
- 4) případně informaci o tom, že prof. Zbořil datové soubory dle bodu 1) a 2) výroku rozhodnutí požadované děkanem nedodal, a to v souladu s § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb.;

Univerzita Palackého
v Olomouci

- 5) případně informaci o tom, že prof. Zbořil software dle bodu 3) výroku rozhodnutí na základě žádosti děkana PřF vedení UP nepředal, a to v souladu s § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb.,

o d m í t á.

Odůvodnění:

I.

[1] Univerzita Palackého v Olomouci (dále též „povinný subjekt“) obdržela od žadatele dne 5. 12. 2019 prostřednictvím elektronické podatelny na adresu e-podatelna@upol.cz žádost o poskytnutí informace následujícího znění: „na základě zákona o svobodném přístupu k informacím si dovoluji požádat data z měření, která po žádosti děkana PřF zaslal prof. Zbořil prorektoriům pro VaV (viz mail níže). Jde o data, která již byla využita ve vědeckých publikacích a nehrozí tedy jejich předčasné zpřístupnění konkurenčním skupinám. Jde také o data, která již byla shromážděna, mají je k dispozici prorektori pro VaV a jejich vyhledání nepředstavuje žádné dodatečné náklady.“

[2] Na základě výzvy k upřesnění žádosti, kterou povinný subjekt žadateli zaslal v souladu § 14 odst. 5 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. žadatel svou žádost dne 12. 12. 2019 doplnil, a to sdělením, že žádá poskytnutí následujících informací:

- 1) hrubá data k Fig. 2 z článku Tuček et al., Air-stable superparamagnetic metal nanoparticles entrapped in graphene oxide matrix, *Nature Communications* 7, Article number: 12879 (2016) včetně Mössbauerovských spekter při 50 K a 5 K, kdy jde o datové soubory, které pocházejí z původních měření a sloužily k přípravě obrázků uvedeného článku;
- 2) hrubá data z Mössbauerovských experimentů (včetně supplementary information) v podobě, v jaké je prof. Zbořil předal vedení UP na základě žádosti děkana PřF, publikovaných v následujících článcích:
  - Magnetic gold nanocatalyst (nanocat-Fe-Au): catalytic applications for the oxidative esterification and hydrogen transfer reactions Gawande, Manoj B.; Rathi, Anuj K.; Tuček, Jiří; et al. *GREEN CHEMISTRY* Volume: 16 Issue: 9 Pages: 4137-4143 Published: SEP 2014,
  - Ferrate(VI)-Prompted Removal of Metals in Aqueous Media: Mechanistic Delineation of Enhanced Efficiency via Metal Entrenchment in Magnetic Oxides Prucek, Robert; Tuček, Jiří; Kolarik, Jan; et al. *ENVIRONMENTAL SCIENCE & TECHNOLOGY* Volume: 49 Issue: 4 Pages: 2319-2327,

prof. Mgr. Jaroslav Miller, M.A., Ph.D., rektor

Univerzita Palackého v Olomouci | Klížkovského 8 | 771 47 Olomouc | T: 585 631 001 | rektor@upol.cz
www.upol.cz

Univerzita Palackého
v Olomouci

- Remarkable efficiency of phosphate removal: Ferrate(VI)-induced in situ sorption on core-shell nanoparticles Kralchevska, Radina P.; Prucek, Robert; Kolarik, Jan; et al. WATER RESEARCH Volume: 103 Pages: 83-91 Published: OCT 15 2016,
  - Magnetic ZSM-5 zeolite: a selective catalyst for the valorization of furfuryl alcohol to gamma-valerolactone, alkyl levulinates or levulinic acid Lima, Thiago M.; Lima, Carolina G. S.; Rathi, Anuj K.; et al. GREEN CHEMISTRY Volume: 18 Issue: 20 Pages: 5586-5593 Published: 2016,
  - Iron-Oxide-Supported Ultrasmall ZnO Nanoparticles: Applications for Transesterification, Amidation, and O-Acylation Reactions Gade, Vilas B.; Rathi, Anuj K.; Bhalekar, Sujit B.; et al. ACS SUSTAINABLE CHEMISTRY & ENGINEERING Volume: 5 Issue: 4 Pages: 3314-3320 Published: APR 2017,
  - Zero-Valent Iron Nanoparticles Reduce Arsenites and Arsenates to As(0) Firmly Embedded in Core-Shell Superstructure: Challenging Strategy of Arsenic Treatment under Anoxic Conditions Tucek, Jiri; Prucek, Robert; Kolarik, Jan; et al. ACS SUSTAINABLE CHEMISTRY & ENGINEERING Volume: 5 Issue: 4 Pages: 3027-3038 Published: APR 2017,
  - Impact of inorganic ions and natural organic matter on arsenates removal by ferrate(VI): Understanding a complex effect of phosphates ions Kolarik, Jan; Prucek, Robert; Tucek, Jiri; et al. WATER RESEARCH Volume: 141 Pages: 357-365 Published: SEP 15 2018;
- 3) dodání software využitého k filtrování šumu ve článku Tuček et al., Nature Comm., 2016, který prof. Zbořil předal vedení UP na základě žádosti děkana PřF,
- 4) případně informaci o tom, že prof. Zbořil datové soubory dle bodu 1) a 2) tohoto odstavce požadované děkanem nedodal,
- 5) případně informaci o tom, že prof. Zbořil software dle bodu 3) tohoto odstavce na základě žádosti děkana PřF vedení UP nepředal.

Univerzita Palackého
v Olomouci

II.

[3] Povinný subjekt nejprve posoudil, zda se jedná o žádost ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. a konstatuje, že ze žádosti je zřejmé, kterému povinnému subjektu je určena, že se žadatel domáhá poskytnutí informace ve smyslu tohoto zákona a dále žádost obsahuje adresu pro doručování, přičemž vzhledem k tomu, že žádost byla podána elektronicky prostřednictvím elektronické adresy podatelný povinného subjektu, je žádostí ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb.

[4] Povinný subjekt dále žádost posoudil v souladu s § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a dospěl k závěru, že jako veřejná instituce je povinným subjektem ve smyslu tohoto zákona.

[5] Následně povinný subjekt přistoupil k prověřování, zda se v případě požadovaných informací jedná o informace dle § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., když toto ustanovení stanoví, že informaci se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoli obsah nebo jeho část v jakémkoli podobě, zaznamenaný na jakémkoli nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního, nebo se o informace ve smyslu zákona nejedná (např. dle § 3 odst. 4 citovaného zákona), zda s požadovanými informacemi povinný subjekt fakticky disponuje, zda se na poskytování daných informací zákon č. 106/1999 Sb. vztahuje a zda má povinný subjekt povinnost požadované informace poskytnout, resp. zda v daném případě nejsou dány zákonné důvody pro neposkytnutí požadovaných informací.

K bodu 1) a 2) výroku

[6] Žadatel ve své žádosti požadoval poskytnutí konkrétních hrubých dat z měření, která měla být dle žadatele publikována v konkrétních žadatelem specifikovaných článcích, popřípadě měly sloužit k přípravě obrázků článku uvedeného v bodě 1) výroku rozhodnutí.

[7] Předně považuje povinný subjekt za nezbytné zdůraznit, že byť byla žádost o informace podána zaměstnancem povinného subjektu a z jeho pracovního e-mailu, nemůže mit tato skutečnost jakýkoliv vliv na posouzení předmětné žádosti, a tato musí být v souladu se zákonem posouzena jako jakákoliv jiná žádost kteréhokoliv žadatele bez ohledu na jeho vztah k povinnému subjektu; žadatelé tak mají v tomto směru zásadně rovné postavení.

[8] Informace, které je povinný subjekt zavázán poskytnout, jsou takové informace, které jsou v dispozici povinného subjektu k okamžiku podání žádosti. Nejprve se proto povinný subjekt zabýval pro rozhodnutí podstatnou otázkou, a to zda

Univerzita Palackého v Olomouci

je v tomto ohledu vůbec povinen požadovanými informacemi disponovat, resp. takové informace uchovávat.

[9] Jak mimo jiné shrnuje též odborná literatura (viz: Michal KOŠČÍK, Radim POLČÁK, Matěj MYŠKA a Jakub HARAŠTA. Výzkumná data a výzkumné databáze. Právní rámec zpracování a sdílení vědeckých poznatků. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2017. 164 s. Právní monografie. ISBN 978-80-7552-952-7) zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, obsahuje ustanovení, dle kterého využití výsledků základního výzkumu, k nimž má práva výzkumná instituce, je možné zejména výukou, veřejným šířením výsledků výzkumu na nevýlučném a nediskriminačním základě nebo transferem znalostí. Demonstrativnost výčtu přitom umožňuje nešířit některé výsledky vůbec. Primární výzkumná data se nadto za výsledky ve smyslu tohoto zákona automaticky nepovažují, jelikož výsledky jsou toliko vědomosti, poznatky, dovednosti, publikace nebo předměty duševního vlastnictví, přičemž však ne všechna primární data požívají ochrany duševního vlastnictví. Lze tedy shrnout, že uvedený zákon výslovně neobsahuje povinnost povinného subjektu primární výzkumná data uchovávat, zveřejňovat nebo zpřístupňovat na žádost či jinak sdílet, jelikož se ani nemusí jednat o výsledky dle výše uvedeného právního předpisu. Stejně tak žádný jiný právní předpis takovou povinnost povinnému subjektu neukládá.

[10] Nad rámec výše uvedeného nejsou definovány žádné národní či nadnárodní standardy uchovávání takových dat v dané oblasti výzkumu, ani neexistuje žádný společný repozitář, kde by se tato data standardně uchovávala.

[11] S ohledem na výše uvedené je třeba uzavřít, že povinný subjekt není podle platných právních předpisů povinen požadovanými informacemi disponovat a v případě neexistence požadované informace tedy ani nemá povinnost dané informace vytvářet (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 141/2011), což by v daném případě nepřicházelo v úvahu rovněž z povahy požadovaných informací, které jsou ze své podstaty jedinečné.

[12] I přes to, že povinný subjekt dospěl k závěru, že požadované informace nemá povinnost mít k dispozici, vyvinul úsilí, aby takové informace vyhledal a zjistil, zda jimi přesto fakticky disponuje, a následně tak mohl případně posoudit, zda může informace v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb. poskytnout, či zda naopak mu v poskytnutí brání určité zákonné či faktické důvody, kdy jedním z důvodů pro faktické odmítnutí žádosti o informace je neexistence požadované informace. Za tímto účelem bylo v rámci povinného subjektu komunikováno s více složkami povinného subjektu, které potencionálně požadovanými informacemi mohou disponovat, kdy současně byli dotazováni taktéž příslušní zaměstnanci povinného subjektu. Ze zjištění, která byla v rámci řešení žádosti učiněna, pak dospěl povinný subjekt k následujícím závěrům.

Univerzita Palackého
v Olomouci

[13] Na základě informací získaných po prostudování povinnému subjektu dostupných dat pověřenými zaměstnanci tento uzavřel, že ve stávající situaci není možné v žádném případě s jistotou potvrdit, pokud jde o data, která má povinný subjekt k dispozici, že se jedná o správná zdrojová data pro obrázky uvedené v publikacích tak, jak jsou požadována žadatelem. Vyhledaná data, kterými povinný subjekt disponuje, jsou vázána pouze na vizuální podobnost se spektry v publikacích nebo podobnost v označení vzorků, takže tato data jsou spíše demonstrací, že spektra byla skutečně měřena, ale s určitostí je nelze jednoznačně přiřadit k uvedeným publikacím. Nelze současně vyloučit, že povinným subjektem byla dohledána data odlišná od těch, které žadatel svou žádostí požadoval, která se navíc mohou vázat na některé předměty ochrany duševního vlastnictví v rámci řešených projektů nebo jsou chráněna právem databázovým či jako obchodní tajemství.

[14] Ačkoliv povinný subjekt není obecně v rámci vyřizování žádosti povinen ani oprávněn zkoumat či předjímat účel, za jakým mají být informace poskytnuty (byť již v některých případech dospěl Ústavní soud k odlišnému závěru), nelze opomenout skutečnost, že poskytnutím informací nesmí být zasaženo do práv povinného subjektu či dalších dotčených osob. Například za situace, kdy by měly být poskytnuté informace využity k případnému ověřování správnosti dosažených výsledků, je třeba zdůraznit, že bez jednoznačného označení příslušných dat a jejich přiřazení k příslušným článkům nelze bez dalšího s dostatečnou určitostí tato data ověřit.

[15] S ohledem na vysokou odbornost oboru, ze kterého jsou informace požadovány, nelze za situace, kdy nelze požadované informace jednoznačně a s jistotou identifikovat a zjistit, zda jimi povinný subjekt skutečně disponuje, poskytnout informace jakékoliv, které se však k předmětným článkům nemusejí vůbec vztahovat, jelikož nesprávným poskytnutí a následným zveřejněním by mohlo dojít k nepřesné či nesprávné interpretaci, čímž by mimo jiné mohlo být zasaženo do ústavně zaručených práv dotčených osob (viz dále).

[16] Podrobnosti výkonu práva na informace stanoví zákon č. 106/1999 Sb., který zároveň v § 7 až § 11 upravuje důvody pro odmítnutí poskytnutí informací. Poskytnutí informace lze nad rámec těchto právních důvodů odmítnout také z důvodu faktických, které v zákoně z pochopitelných důvodů vyjmenovány nejsou (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 136/2014). Jedním z takových faktických důvodů pak dle povinného subjektu je, mimo samotnou neexistenci informace (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 71/2007), rovněž skutečnost, že s ohledem na specifika požadované informace a vysokou odbornost oblasti, již se žádost o informace dotýká, povinný subjekt dosud s jistotou neověřil, zda požadovanou informací disponuje, či nikoliv, a to zejména taktéž s ohledem na skutečnost, že žádný platný právní předpis povinnému subjektu nestanovuje povinnost takovéto informace uchovávat.

Univerzita Palackého
v Olomouci

[17] Dále se povinný subjekt zabýval taktéž tím, zda například nejde v daném případě o situaci, kdy již danými informacemi disponuje, avšak nikoliv v požadovaném tvaru, což by logicky vedlo k nutnosti vytvoření nových informací, kdy však dle ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. režim tohoto zákona nestanovuje povinnost nové informace vytvářet. Jak již dříve konstatoval Nejvyšší správní soud, předpokladem pro odmítnutí žádosti s tím, že by šlo o vytvoření nových informací je, skutečnost, že povinný subjekt danými informacemi v požadovaném tvaru dosud nedisponuje a současně nemá povinnost předmětnými informacemi disponovat.

[18] Dle judikatury (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 141/2011), která odkazuje na závěry autorů komentáře k zákonu č. 106/1999 Sb., však může být vytvořením nové informace i určitý kvalifikovaný způsob zpracování informací, které již povinný subjekt má. K rozlišení, zda se jedná o zpracování odpovědi na žádost a kdy již o vytvoření nové informace musí být hledáno v míře „intelektuální náročnosti“ činnosti, která by byla nutná pro přípravu odpovědi na žádost.

[19] Pokud by povinný subjekt požadovanými informacemi nedisponoval v požadovaném tvaru, jednalo by se v daném případě o vytvoření nových informací. K tomuto závěru, tedy, že povinný subjekt danými informacemi disponuje, avšak nikoliv v požadovaném tvaru, by však bylo možné dospět toliko za situace, kdy by bylo povinným subjektem najisto postaveno, že informace, kterými disponuje, jsou bez jakýchkoliv pochybností informacemi, kterých se dožaduje žadatel.

[20] S ohledem na skutečnost, že v současné době nelze jednoznačně určit, zda povinný subjekt informacemi tak, jak jsou požadovány, disponuje či nikoliv, nemůže současně posoudit, zda by případně bylo potřeba provést jejich zpracování nad rámec již řečeného prostého „vtělení“ do odpovědi na žádost, a zda by se tedy jednalo o vytvoření nové informace ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., či nikoliv.

[21] S ohledem na faktickou nemožnost jednoznačné identifikace požadované informace, nemohl povinný subjekt dále přistoupit ani k rádnému posouzení, zda je dána některá z výluk dle § 7 až § 11 zákona č. 106/1999 Sb., byť by tato otázka jinak byla rovněž předmětem posouzení žádosti za účelem vydání rozhodnutí.

[22] V případě obchodního tajemství je třeba vždy v každém jednotlivém případě posoudit a objasnit, v čem je spatřováno naplnění všech znaků legální definice obchodního tajemství, což ovšem nelze, aniž by byly požadované informace jednoznačně a nade vši pochybnost identifikovány. Rovněž tak lze k závěru, že se případně jedná o autorské dílo, dospět pouze za předpokladu, že jsou požadované informace u povinného subjektu jednoznačně identifikovány a současně je naplněna zákonná definice autorského díla. Takovou informaci by pak v daném případě neměl

---

Univerzita Palackého
v Olomouci

povinný subjekt v souladu s ustanovením § 9, resp. § 11 odst. 5 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. povinnost poskytnout.

[23] Stejně tak by bylo nutné posoudit, zda jednoznačně identifikovaný a k výše uvedeným publikacím případitelný soubor dat z měření nenaplňuje pojmové znaky databáze, a zda jako takový je chráněn autorským právem ve smyslu § 2 odst. 2 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „autorský zákon“), či právem souvisejícím s právem autorským ve smyslu § 89 autorského zákona, jehož cílem je chránit vklad (investici) povinného subjektu jako pořizovatele databáze. Rovněž takovou informaci by pak v daném případě neměl povinný subjekt v souladu s ustanovením § 11 odst. 5 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. povinnost poskytnout.

[24] Nelze současně pominout skutečnost, že se na vzniku předmětných článků podílelo mnoho dalších osob mimo jiné uvedených jako autorů těchto článků, které však současně nejsou zaměstnanci, resp. nikdy ani nebyli zaměstnanci, povinného subjektu, jejichž ochrana či ochrana jejich zájmů by neměla být v posuzované věci opomenuta. Jak ostatně judikoval i Ústavní soud, v každém jednotlivém případě střetu ústavně zaručených práv musí být zvážen význam a intenzita těchto práv. Stejně tak by mělo být dle povinného subjektu přihlédnuto k tomu, že na jedné straně stojí těchto ústavně zaručených práv několik.

[25] V daném případě (pokud by bylo možno jednoznačně a jistotou identifikovat požadovanou informaci) by se dostalo právo žadatele na informace do potencionální kolize zejména s právy zaručenými v čl. 10 Listiny základních práv a svobod, tj. zejména do práv na ochranu před neoprávněným zveřejňováním údajů o své osobě, kdy mnohé z dotčených osob (zejména pak spoluautoři článků či bývalí zaměstnanci povinného subjektu) nemají prakticky možnost se ve věci vyjádřit. V této souvislosti nelze opomenout taktéž nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1378/16, který (byť pro účely aplikace ustanovení § 8b zákona č. 106/1999 Sb.) stanovil podmínky, jež musejí být kumulativně naplněny pro to, aby odmítnutí poskytnutí informace nebylo porušením čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, kdy jsou následující: (i) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu; (ii) informace samotná se týká veřejného zájmu; (iii) žadatel o informaci plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“; (iv) informace existuje a je dostupná.

[26] Dle čl. 15 odst. 2 Listiny základních práv a svobod je zaručena „svoboda vědeckého bádání“ a povinností státu je „respektovat svobodu, nezbytnou pro vědecký výzkum a tvůrčí činnost“ (viz čl. 15 odst. 3 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech); tímto je zaručena ochrana před mocenským zásahem státu do procesu, obsahu a metod vědecké činnosti.

Univerzita Palackého
v Olomouci

[27] Právo na informace je významným politickým právem chráněným Ústavou České republiky, avšak stejně jako každá ústavně chráněná hodnota, není bezbřehé. Bylo-li by možné požadované informace jednoznačně a s jistotou identifikovat, bylo by potřeba také posuzovat, zda ústavně zaručená práva dotčených osob tak v posuzovaném případě převáží politické právo žadatele na informace.

[28] Vzhledem ke skutečnosti, že není dána povinnost povinného subjektu požadovaná primární vědecká data uchovávat, nemůže být v dané situaci přičítána k tíži povinného subjektu a zejména pak k tíži dalších dotčených osob skutečnost, že podmínky nakládání s hrubými (primárními) daty nejsou blíže upraveny, a povinný subjekt tak informacemi v požadované formě nedisponuje. V posuzované věci tak převážil zájem na ochraně ústavně zaručených práv všech dotčených osob podílejících se na vzniku daných článků, jako jsou zejména právo na ochranu osobnosti, vlastnictví a v neposlední řadě také právo svobodně vědecky bádat na straně jedné, nad právem žadatele na předmětné informace na straně druhé.

[29] Vedle skutečnosti, že nelze s jistotou určit, že informace, kterými povinný subjekt disponuje, představují data, na základě kterých byly zpracovány konkrétní grafy, měřené parametry apod. v příslušných publikacích, je současně povinný subjekt nucen konstatovat, že požadované informace jsou zachyceny ve formátech, které nejsou čitelné žádným běžně dostupným softwarem, ale jsou použitelné pouze ve specializovaném software používaném pro analýzu předmětného typu měření.

[30] S ohledem na výše uvedené nelze hodnověrně získaná data zhodnotit a porovnat je s publikovanými články, jelikož tato činnost vyžaduje kromě dostatečných odborných znalostí také požadované technické vybavení, zejména potom příslušný software (počítačový program), který byl pro zpracování předmětných dat využit. K nemožnosti poskytnout příslušný software v režimu zákona č. 106/1999 Sb se povinný subjekt vyjadřuje dále v textu odůvodnění tohoto rozhodnutí.

[31] Nad rámec výše uvedeného povinný subjekt v závěru upozorňuje na skutečnost, že při každém rozhodování je nezbytné vážit také smysl a účel aplikovaného zákona, kterým má být v případě zákona č. 106/1999 Sb. participace občanské společnosti na správě věci veřejných, kdy poskytované informace se mají vztahovat k fungování veřejné moci, avšak i v takovém případě by mělo být poskytování informací realizováno způsobem přiměřeným, jak ostatně stanoví samotná Ústava České republiky.

[32] Povinný subjekt proto považuje za nezbytné zdůraznit, že pokud jde o zákon č. 106/1999 Sb. povinné subjekty mají svým posláním prvotně sloužit občanům s jejich politickými právy a nikoli tedy plnit roli podobnou uměleckým agenturám či databankám nabízejícím zboží dalším agenturám či jiným osobám na hospodářském trhu apod. Byť se tímto aspektem povinný subjekt s ohledem na faktické důvody

---

Univerzita Palackého
v Olomouci

odmítnutí žádosti v rámci svého rozhodování nezabýval, má za to, že tato otázka by v případě obdobných žádostí měla být v rámci rozhodnutí rovněž zohledňována.

[33] Dále pak povinný subjekt pro vyloučení jakýchkoliv možných pochybností či spekulací zdůrazňuje, že výše uvedené obecné úvahy, kterými své rozhodnutí povinný subjekt odůvodňuje, by byly za dané situace uplatněny na všechny obdobné žádosti, bez ohledu na to, zda je v postavení žadatele zaměstnanec povinného subjektu či osoba zcela bez jakéhokoliv právního vztahu k povinnému subjektu.

[34] Za dané situace tak lze uzavřít, že ve vztahu k žádosti o poskytnutí informace obsahu dle bodu 1) a 2) výroku tohoto rozhodnutí, jak byly žadatelem požadovány – tj. poskytnutí hrubých dat z měření publikovaných v daných článcích, resp. užitých pro přípravu obrázků k daným článkům, nebylo možné za stávající situace s jistotou ověřit, zda se ve vztahu k žádosti jedná o existující informace, tedy informace, kterými povinný subjekt skutečně disponuje. V tomto rozsahu dané žádosti tak povinnému subjektu nezbývá, než žádost o poskytnutí dat z měření k žadatelem specifikovaným článkům odmítnout pro stávající faktickou nemožnost ověření existence dané informace (dat) a přiřazení těchto dat k žadatelem vyjmenovaným článkům, a to rovněž s ohledem na další výše specifikované důvody nemožnosti řádného prověření všech případních výluk z povinnosti požadované informace poskytnout stejně jako z důvodu ochrany práv třetích osob, u nichž ústavní ochrana jejich práv v daném případě převážila nad právem žadatele na informace. S ohledem na výše uvedené proto povinný subjekt žádost žadatele o informace v daném rozsahu bodu 1) a 2) výroku tohoto rozhodnutí ve smyslu § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. odmítnul.

K bodu 3) výroku

[35] Dále žadatel požadoval dodání software využitý k filtrování šumu v článku Tuček et al., Nature Comm., 2016, a to za předpokladu, že prof. Zbořil předal software vedení povinného subjektu na základě žádosti děkana PřF.

[36] V daném rozsahu povinný subjekt formulaci žádosti posoudil tak, že žadatel požaduje po povinném subjektu dodání, tedy zpřístupnění, resp. umožnění užití předmětného software, tedy počítačového programu, který byl využit k filtrování šumu v citovaném článku.

[37] Dle ustanovení § 3 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. informací podle tohoto zákona není počítačový program, a nejedná se tak o informaci, kterou by byl povinný subjekt povinen v souladu s tímto zákonem poskytovat. Počítačový program (software) se proto na základě zákona č. 106/1999 Sb. neposkytuje, a žádost tak v daném rozsahu nelze vyhovět. V daném případě tak ani nebylo nutné zabývat se otázkou, zda

---

Univerzita Palackého
v Olomouci

povinný subjekt požadovaným počítačovým programem disponuje, popř. jakými licenčními právy disponuje, či nikoliv.

[38] S ohledem na výše uvedené proto povinný subjekt žádost žadatele o informace v daném rozsahu bodu 3) výroku tohoto rozhodnutí ve smyslu § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s § 3 odst. 4 tohoto zákona odmítnul.

K bodu 4) a 5) výroku

[39] Dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu. Ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. přitom dle komentářové literatury dopadá nejen na samotné vnitřní pokyny, ale dané omezení lze vztáhnout i k poskytnutí informací souvisejících s těmito vnitřními pokyny.

[40] Povinný subjekt přitom provedl „dvoufázovou“ aplikaci ustanovení § 11 odst. 1 příslušného zákona, kdy nejdříve bylo třeba informaci posoudit ve smyslu, zda se jedná o „výlučně vnitřní informaci“ ve smyslu tohoto ustanovení, a za předpokladu, že by naplňovala příslušné znaky, bylo nutné dále posoudit nezbytnost omezení práva na informace.

[41] S ohledem na formulaci citovaného ustanovení povinný subjekt uzavřel, že v daném případě je informace o tom, že prof. Zbořil datové soubory dle bodu 1) a 2) výroku tohoto rozhodnutí požadované děkanem nedodal a současně informace, že prof. Zbořil nepředal software dle bodu 4) výroku tohoto rozhodnutí na základě žádosti děkana PřF vedení UP, informací vztahující se výlučně k vnitřním pokynům povinného subjektu, jelikož k předání datových souborů a software mělo dojít na základě interního pokynu v rámci povinného subjektu, kdy tento pokyn udělil interně nadřízený zaměstnanec svému podřízenému. Je přitom nutné rovněž konstatovat, že samotný obsah tohoto pokynu, tedy pokyn předání požadovaných informací, se týká pouze vnitřních záležitostí povinného subjektu – tj. vztahy mezi jednotlivými zaměstnanci povinného subjektu v rámci postavení nadřízenosti a podřízenosti.

[42] V této souvislosti si povinný subjekt dovoluje odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. As 13/2010, dle kterého je pro posouzení, zda se jedná o výlučně vnitřní pokyn, podstatné také to, zda pokyn obsahuje také informace týkající se výkonu veřejné správy, resp. činnosti povinného subjektu, navenek, či je jeho obsah výlučně organizační, metodický nebo řídící, který zásadně nemůže ovlivnit subjekty jiné, než ty, které mu z hlediska pracovněprávní vztahu podléhají. V případě pokynu v rámci nyní posuzovaného případu se jedná o výlučnou realizaci vztahu soukromoprávního – pracovněprávního vztahu mezi zaměstnavatelem

---

Univerzita Palackého
v Olomouci

a zaměstnancem, a nemůže tedy působit navenek a případně ovlivňovat subjekty jiné než ty, které mu z hlediska pracovněprávního vztahu podléhají.

[43] Odst. 1 citovaného ustanovení § 11 zákona č. 106/1999 Sb. upravuje jediný případ fakultativního zákonného důvodu pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, kdy z tohoto důvodu je na povinném subjektu, aby provedl správní uvážení týkající se nezbytnosti uplatnit omezení práva na informace. Povinný subjekt proto provedl úvahu (viz níže body 44-55 odůvodnění tohoto rozhodnutí), zda nemá být zákonná ochrana informace prolomena, tedy zda existuje či neexistuje legitimní zájem na neposkytnutí požadované informace, který by „převážil“ nad ústavním právem na informace, a posoudil tak legitimnost důvodů pro fakultativní omezení přístupu k informacím o tom, že prof. Zbořil datové soubory dle bodu 1) a 2) výroku tohoto rozhodnutí požadované děkanem nedodal a současně informaci, že prof. Zbořil nepředal software dle bodu 4) výroku tohoto rozhodnutí na základě žádosti děkana PřF vedení UP.

[44] Dle povinného subjektu je třeba informace požadované žadatelem dle bodu 4) a 5) výroku rozhodnutí považovat za osobní údaje ve smyslu Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále jen „Nařízení“).

[45] Osobními údaji jsou dle čl. 4 odst. 1 Nařízení veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě. Za situace, kdy je z žádosti zřejmé, že žadatel požaduje informace vztahující se ke konkrétní fyzické osobě, která je žadateli známa, lze zásadně veškeré informace týkající se této osoby považovat za osobní údaje. Výraz „veškeré“ jasně svědčí o širokém pojednání ochrany osobních údajů, kdy výraz „osobní údaje“ označuje „informace dotýkající se soukromého a rodinného života jednotlivce v úzkém smyslu, ale také informace o jakémkoli druhu činnosti, kterou se jednotlivec zabývá, například informace o jeho pracovních vztazích nebo ekonomickém a společenském chování. Zahrnuje tudíž informace o jednotlivcích bez ohledu na postavení nebo roli, v jaké daná osoba vystupuje (spotřebitel, pacient, zaměstnanec, zákazník atd.)“ – viz Stanovisko č. 4/2007 Pracovní skupiny WP29 pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů.

[46] S ohledem na výše uvedené závěry povinný subjekt uzavřel, že informace o tom, zda určitý zaměstnanec povinného subjektu na základě pokynu svého nadřízeného předal či nepředal konkrétní informace a případně komu, je osobním údajem týkající se konkrétní, žadateli známé a jím nadto přímo identifikované osoby, přičemž nepochybňuje vypovídá o činnosti, kterou se dotčená osoba zabývá stejně jako o jejích pracovních vztazích.

Univerzita Palackého
v Olomouci

[47] Omezit přístup k informacím dle § 11 odst. 1 informačního zákona lze tehdy, jestliže by jejich poskytnutím mohlo dojít k neproporcionálnímu narušení jiného základního práva nebo i z jiných závažných důvodů korespondujících s hledisky danými čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.

[48] Povinný subjekt tak přistoupil k posouzení vztahu mezi právem na ochranu osobnosti a právem na informace jakožto dvěma Listinou základních práv a svobod garantovanými právy. Napětí mezi těmito právy je v podstatě logickým důsledkem vyplývajícím ze samotné podstaty těchto práv, jejichž současné zachování, resp. naplnění, je v řadě případů v podstatě vyloučeno.

[49] V rovině ústavní je právo na ochranu osobnosti, resp. na ochranu osobních údajů, jako základní lidské právo, zakotveno v čl. 10 Listiny základních práv a svobod. Podle odst. 1 tohoto článku má každý právo, aby byla zachována jeho důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno, odst. 2 následně zajišťuje právo každého na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života a podle odst. 3 pak má každý právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.

[50] Mezi politická práva je naproti tomu řazeno právo na informace, které je společně se svobodou projevu garantováno čl. 17 Listiny základních práv a svobod, kterýžto v odst. 5 stanoví, že státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení této povinnosti pak stanoví zákon (tj. zákon o svobodném přístupu k informacím). V odst. 4 tohoto článku jsou pak obecně specifikovány podmínky pro omezení práva na informace.

[51] Judikatura vyšších soudů v tomto ohledu dospívá k závěru, že poměřením těchto práv za užití tzv. testu proporcionality lze dosáhnout spravedlivého řešení rozporu mezi oběma právy pro konkrétní případy. K posouzení otázky zásahu do soukromí, resp. omezení práva na ochranu osobních údajů, je v rámci Ústavního soudu (ale taktéž dalších evropských soudů) klasicky využíván třístupňový test proporcionality. Nejprve je nutné posoudit, zda je takové omezení stanoveno zákonem, v druhém stupni, zda zásah do práva je nezbytný a odpovídá sledovanému legitimnímu cíli, poslední krok pak tvoří posouzení toho, zda omezení práv je přiměřené sledovanému legitimnímu cíli.

[52] Povinný subjekt má za to, že v daném případě, zásah do práva na soukromí dotčeného subjektu žadatelem sledovanému legitimnímu cíli neodpovídá, jelikož informace o tom, zda byla data z měření či software vedení povinného subjektu předány či nikoliv je toliko informací doplňkovou a nemůže být bez dalšího pro žadatele, který má primárně zájem na poskytnutí dat z měření, resp. počítačového programu, relevantní. Pro žadatele je proto stěžejní toliko informace, zda povinný subjekt požadovanými informacemi disponuje či nikoliv, bez ohledu na to, jak si takové informace povinný subjekt opatřil či jak a kterými konkrétními osobami jsou takovéto informace v rámci povinného subjektu předávány. V tomto ohledu proto nelze

---

Univerzita Palackého
v Olomouci

považovat zásah do práva na ochranu osobních údajů jako nezbytný, a takovýto zásah by byl v tomto ohledu nepřiměřený, tím spíše poté v případě, kdy se taková informace týká předání počítačového programu, který není informací ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. Potencionálně sledovaný legitimní cíl by tak poskytnutím takové informace nemohl být naplněn.

[53] Nadto je třeba poukázat na smysl zákona č. 106/1999 Sb., kterým je kontrola fungování veřejné správy a hospodaření s veřejnými prostředky. Informaci o tom, zda zaměstnanec povinného subjektu splnil či nesplnil pokyn svého nadřízeného zaměstnance a určité údaje poskytl či nikoliv, nelze považovat za informaci, na jejímž zveřejnění je dán legitimní zájem sledovaný právě zákonem č. 106/1999 Sb., přičemž současně se požadovaná informace žádným způsobem nemůže dotýkat veřejného zájmu na jejím zveřejnění, kdy naopak, jak už povinný subjekt uvedl výše, může být legitimní zájem maximálně na sdělení, že danou informací povinný subjekt disponuje či nikoliv, a ne už sdělení ohledně skutečnosti, jakým způsobem je s požadovanými informace v rámci subjektu interně nakládáno a zda zaměstnanci povinného subjektu plní své pracovněprávní povinnosti.

[54] Stejně tak povinný subjekt v této souvislosti vycházel také z komentářové literatury (viz např. Kučerová, A., Nováková, L., Foldová, V., Nonnemann, F., Pospíšil, D.: Zákon o ochraně osobních údajů. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, 536 s.), která považuje, s odkazem na rozčlenění práv v Listině základních práv a svobod, právo na ochranu soukromí za právo mírně silnější, a v případě konfliktu, který není na zákonné úrovni dostatečně řešen, by tedy právo na ochranu soukromí mělo mít přednost (obdobně též Furek, Rothanzl, 2010, s. 198 a násled.).

[55] V daném případě má povinný subjekt za to, že za situace, kdy se jedná o zaměstnance, kteří v rámci svého pracovněprávního vztahu interně komunikují se svými nadřízenými a dalšími zaměstnanci povinného subjektu ve věci týkající se odborné, tj. vědecké stránce, prováděného výzkumu a jeho výsledků či jiných činností a plní výlučně interní pokyny nadřízených v rámci pracovněprávního vztahu, převládne zájem na ochraně soukromí takových osob nad zájmem veřejnosti, potažmo zadatele, na zpřístupnění informace o tom, zda daný zaměstnanec svůj pracovní pokyn splnil, či nikoliv. V opačném případě by došlo k nepřiměřenému zásahu do práva zaměstnanců povinného subjektu na ochranu soukromí.

[56] Dle povinného subjektu tak v daném případě neexistuje zákonný důvod, pro který by měl povinný subjekt požadované informace poskytnout. Poskytnutí takové informace pak lze považovat ve vztahu k posuzované žádosti za nadbytečné, nepřiměřené a přesahující ústavněprávní i zákonné mantiinely práva na informace, a tudíž neoprávněné.

[57] V této souvislosti považuje povinný subjekt za nezbytné opakováně zdůraznit, že byť byla žádost o informace podána zaměstnancem povinného subjektu a z jeho pracovního e-mailu, nemůže mít tato skutečnost jakýkoliv vliv na posouzení

Univerzita Palackého
v Olomouci

předmětné žádosti, přičemž tato musí být v souladu se zákonem posouzena jako jakákoli jiná žádost kteréhokoliv žadatele bez ohledu na jeho vztah k povinnému subjektu; žadatelé tak mají v tomto směru zásadně rovné postavení.

[58] Na základě výše uvedeného proto povinný subjekt uzavřel, že se v daném případě aplikuje ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., kdy současně v posuzované věci převážil zájem na ochraně osobních údajů zaměstnanců povinného subjektu dle čl. 10 Listiny základních práv a svobod nad právem žadatele na informace dle čl. 17 Listiny základních práv a svobod, jak jsou specifikovány v bodu 4) a 5) výroku rozhodnutí, kdy takové zpracování, resp. zpřístupnění, uvedených osobních údajů by nejen že nebylo nezbytné, ale nebylo by ani přiměřené.

[59] S ohledem na výše uvedené proto povinný subjekt žádost žadatele v rozsahu bodu 4) a 5) výroku rozhodnutí v souladu s § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s § 15 odst. 1 tohoto zákona odmítl.

Poučení:

Toto rozhodnutí se doručuje do vlastních rukou adresáta, a to v souladu s § 19 odst. 3 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního rádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) na žádost žadatele elektronickou formou na elektronickou adresu opatrny@optics.upol.cz.

V případě doručování na elektronickou adresu adresáta platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát datovou zprávou podepsanou adresátem, a to pouze uznávaným elektronickým podpisem ve smyslu ustanovení § 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, ve znění pozdějších předpisů. Nepotvrdí-li žadatel převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná, nebo vrátí-li se zpráva dvakrát jako nedoručitelná, doručí správní orgán písemnost v souladu s § 19 odst. 9, resp. odst. 10 správního rádu, jako by žadatel o doručení na elektronickou adresu nepožádal.

Proti tomuto rozhodnutí lze v souladu s § 16 zákona č. 106/1999 Sb. podat odvolání, a to ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení. Odvolání se podává prostřednictvím povinného subjektu na adresu Křížkovského 511/8, 771 47, Olomouc, nebo elektronicky prostřednictvím elektronické adresy podatelny povinného subjektu. O odvolání v souladu s § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. rozhodne v odvolacím řízení Úřad pro ochranu osobních údajů.

Univerzita Palackého
v Olomouci

V případě, že bude odvolání podáváno elektronicky, musí být podáno prostřednictvím elektronické adresy podatelny povinného subjektu. V opačném případě podané odvolání nevyvolává právní účinky podání podle správního řádu.

Odvolání učiněné elektronicky bez uznávaného elektronického podpisu, musí být do 5 dnů potvrzeno nebo doplněno (např. zasláním originálu odvolání poštou), jinak se k němu nepřihlíží. Bude-li odvolání potvrzeno nebo doplněno po uplynutí pětidenní lhůty a současně i po uplynutí lhůty pro podání odvolání, pak se jedná o odvolání opožděné.

J. Miller
prof. Mgr. Jaroslav Miller, M.A., Ph.D.
rektor Univerzity Palackého v Olomouci

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI
rektorát
Křížkovského 8, 771 47 Olomouc